

občinski list

Županova beseda
Novice, dogodki in zanimivosti
Predstavljamo posameznike, društva, podjetja

Priloge:
Uradne objave Občine Renče - Vogrsko

Na željo podjetja ALL G MONT je občinski list številka 3 natisnjen v barvah

april 2007 - številka 3

UVODNIK

• Pred vami je tretja številka Občinskega lista. Še vedno se učimo in izpopolnjujemo. Veseli nas, dragi bralci, da se vse pogosteje oglašate s prav zanimivimi prispevki. Zasledili pa smo tudi pohvalne odmeve v dnevnem tisku. S posebnim zadovoljstvom lahko povemo, da je o Občinskem listu občine Renče – Vogrsko svoje bralce na vidnem mestu obvestil ugledni tržaški časopis Primorski dnevnik.

• Na naslovnici Občinskega lista bomo objavljali fotografije s krajevnimi motivi iz naše občine. No, pravzaprav smo s to zgodbo že pričeli, saj ste v prejšnji številki lahko opazili značilen motiv iz Bukovice. V pričakovanju vaših predlogov oz. posnetkov vas z zadovoljstvom vabimo k sodelovanju!

• Pomlad je nezadržno prišla in ni prebudila samo narave. Aktivnosti društev in organizacij se namreč kar vrstijo. Še posebej živahna bodo majska dogajanja v Renčah. Proslavili bomo 30-letnico pobratenja med občino Štarancan (Staranzano) iz Italije in Krajevno skupnostjo Renče. S predavanji in z razstavami iz

pestrega zgodovinskega razvoja kraja do polpretekle dobe, se bomo spomnili 750-letnice prve znane pisne omembe Renč. Športno društvo Partizan Renče pa bo praznovalo 60-letnico delovanja. Ob tej priložnosti bo v Renčah sokolski zlet vseh društev iz Slovenije, ki negujejo sokolske tradicije, s čimer se bomo posebej spomnili začetkov sokolskega gibanja v naših krajih. Za poročevalce in dopisnike torej več kot dovolj priložnosti!

• Vse kaže, da je svežina naravnih tokov naredila svoje tudi v občinskih klopeh, saj se je končno zgodila delitvena bilanca med Mestno občino Nova Gorica in našo občino. O tem in o sprejemu prvega proračuna v zgodovini nove občine pišemo na naslednjih straneh. Šele na teh osnovah bo občini omogočeno resnično razpolaganje z lastnim denarjem. Seveda pa ostajajo odprta še številna organizacijska vprašanja, saj bo potrebno (predvidoma v maju ali v juniju) na novo postaviti občinsko upravo s strokovnjaki za posamezna področja dejavnosti občine. Hitrejši tempo preprosto ni mogoč, saj je kar nekaj elementov, ki jih je potrebno nujno upoštevati (raz-

pisni, pritožbeni, odpovedni roki, pravnomočnost ...) in terjajo svoj čas. Treba bo pač še nekoliko potrpeti, preden bomo lahko v celoti začutili utrip nove občinske uprave. Vsi skupaj pričakujemo in želimo, da bi v uradih »sedeli« ljudem prijazni, ustvarjalni in učinkoviti občinski uslužbenci.

• Naše bralce in sodelavce obveščamo, da zaradi pomanjkanja prostora v tej številki nismo mogli objaviti vseh prispevkov, ki ste nam jih poslali. Objavili jih bomo v naslednjih številkah. Četrta številka Občinskega lista bo izšla predvidoma sredi maja.

Upamo, da ste imeli prijetne, duhovno bogate in z novim upanjem izpolnjene velikonočne praznike.

Ob 27. aprilu, dnevu upora proti okupatorju, in ob 1. maju, mednarodnem prazniku dela, pa kličemo: ponosno in s pokončno držo kljubujmo poskusom razvrednotenja človečnosti, svobode in dostojanstva delovnih ljudi.

UREDNIŠTVO

ŽUPANOVA BESEDA

Spoštovane občanke in občani!

Želja in potreba po novi občini, ki bo znala bolj prisluhniti občanom in njihovim potrebam, se nam je uresničila.

V mesecu marcu je občinski svet imel dve redni seji. 20. marca smo opravili prvo branje dokumentov, ki so pogoj za finančno odcepitev od Mestne občine Nova Gorica in s tem na samostojno upravljanje s prihodki občine Renče-Vogrsko. To so:

- sprejetje zaključnega računa Mestne občine Nova Gorica za leto 2006,

- sklep o delitveni bilanci in
- odlok o proračunu občine Renče-Vogrsko za leto 2007.

Pogajanja glede delitvene bilance so potekala od decembra 2006 do 28. marca 2007, ko sva z županom MONG uskladila dokončno besedilo sklepa. Zakonodaja ni naklonjena ustanavljanju novih občin, zato tudi predvideva delitev nepromičnega premoženja po nahajališču, ostalih obveznosti pa po ključu (ključ je odvisen od razmerja prebivalcev v obeh občinah). Sam sklep pa še ne opredeli delitev vseh javnih zavodov, ki so na tem območju in za katere bomo ustanoviteljske oziroma solastniške deleže definirali v mesecu aprilu, za kar bo dokončen predlog dala tričlanska komisija za delitveno bilanco, ki sem jo imenoval v mesecu decembru 2006.

Naš proračun je razvojno naravnan. Prihodke v višini 3.324.787,00 € bomo porabili za tako imenovane fiksne stroške, kot so šolstvo, zdravstvo, skrb za socialno šibke, materialne stroške poslova-

nja občinske uprave, polovico proračuna pa je namenjena razvoju in investicijam. Sestavni del proračuna je tudi načrt razvojnih programov za obdobje 2007-2010, v katerega so vključene skoraj vse želje in potrebe, ki ste jih občani izrazili v javnih razpravah.

V četrtek, 29. marca, smo na šesti seji občinskega sveta, ki je bil v stavbi Mestne občine Nova Gorica sprejeli z mestnim svetom Nove Gorice sklep o zaključnem računu bivše Mestne občine Nova Gorica za leto 2006, sklep o delitvenem razmerju in odlok o proračunu občine Renče-Vogrsko. To je podlaga, da nam ministrstvo za finance odobri odprtje transakcijskega računa. S tem se obdobje formalnega ustanavljanja občine Renče-Vogrsko zaključuje.

Zahvaljujem se vsem pobudnikom za ustanovitev občine Renče-Vogrsko, ki so si v zadnjih petih letih prizadevali za ustanovitev naše občine. Prav to je izhodišče in možnost za naš kvaliteten in hitrejši razvoj.

Aleš Bucik, župan

PRIPRAVA POROČILA O STANJU OKOLJA V OBČINI RENČE - VOGRSKO

Lokalne skupnosti s celostnim načrtovanjem upravljanja z okoljem hitreje in učinkoviteje zmanjšujejo in preprečujejo obremenjevanje okolja in ustvarjajo pogoje za kakovostno in zdravo življenje v občini.

Okoljski problemi v občini so običajno zelo kompleksni in medsebojno prepleteni, saj se pri upravljanju z okoljem:

- sprejema dolgoročne in strateške razvojne odločitve,
- upoštevajo mnenja različnih javnosti,
- realneje določa razvojne cilje občine,
- omogoča boljše poznavanje in ozaveščenost o okoljskih problemih,
- spodbuja sodelovanje vseh občanov,
- prispeva k višji kakovosti življenja in večjemu zadovoljstvu občanov,
- povečuje ugled občine itd.

Namen izdelave poročila o stanju okolja v občini

Glavni namen PVO je, da se na osnovi do sedaj že opravljenih raznih študij, meritev ter preostalega strokovnega razpoložljivega gradiva, pripravi verodostojno vrednostno oceno stanja okolja v občini kot podlago za:

- izvedbo še dodatnih potrebnih meritev in analiz negativnih vplivov na okolje,
- za izdelavo občinskega programa varovanja okolja (OPVO),
- za izdelavo celovite presoje vplivov na

okolje (CPVO) pri izdelavi posameznih prostorskih dokumentov občine.

Vabilo občanom k sodelovanju pri pripravi PVO

Vse občane vljudno vabimo, da sodelujejo pri pripravi PVO. To sodelovanje lahko poteka na več načinov:

- na javnih delavnicah – okroglih mizah v mesecu maju po posameznih KS,
- s prispevki ter predlogi in informacijami o negativnih vplivih oz. problemih varovanja okolja v občini, ki jih občani **do sredine meseca maja** lahko posredujejo na sedež občine in sicer:
  - o na telefon: 338 45 00 ali
  - o na e-mail: info@rence-vogrsko.si
  - o lahko pa tudi pismeno ali osebno na sedežu občine.

Enakovredno se bo upoštevalo in obdelalo **tudi anonimne** predloge in prispevke ter predloge in informacije o negativnih vplivih oz. problemih varovanja okolja v občini.

Glavno pozornost naj bi posvetili predvsem naslednjim negativnim vplivom na okolje:

- načinu rabe naravnih virov,
- emisijam v vodo, zrak in tla,
- odpadkom,
- odpadnim vodam,
- hrupu,
- sevanju,

- kemikalijam,
- tehnološkim tveganjem in onesnaževanjem (industrija ...),
- naravnim tveganjem (poplave, suše, plazovi .....) itd.

Dinamika poteka priprave in sprejemanja PVO

Poročilo o stanju okolja (PVO), v sodelovanju s RS za načrtovanje in prostor oz. Projektno razvojnim svetom občine, pripravlja Univerza v Novi Gorici.

Izdelava in sprejemanje Poročila o stanju okolja (PVO) v občini bo potekalo po naslednji dinamiki:

- do 15. maja 2007 – prvo delno PVO in izvedba delavnice s Projektno razvojnim svetom občine;
- do 31. maja 2007 – delovna verzija PVO in izvedba javnih delavnic – okroglih miz po KS;
- do 20. junija 2007 – izdelava PVO in predstavitev na občinskem svetu;
- 20. junija 2007 – izdelana in sprejeta končna verzija PVO na občinskem svetu.

V jesenskih mesecih se bo nadaljevalo potrebnimi meritvami in analizami okolja vzporedno z izdelavo Občinskega programa varovanja okolja (OPVO), ki naj bi bil izdelan do konca letošnjega leta.

Za Projektno razvojni svet občine Renče -Vogrsko
Silvester Vončina, univ.dipl.ekon

ZAKAJ TAKO

Med vprašanji, ki se v naši občini kažejo kot problem, so tudi težave s smetmi. Ker hočemo doseči solidno raven zunanega izgleda naše občine ali pa postati drugim celo zgled, nam nikakor ne morejo biti v ponos prizori, kakršnega vidimo na fotografiji. Če bo namreč občina trošila proračun za reševanje (saniranje) takšnih primerov, bo za ostale projekte ostalo manj denarja. Zato poskrbimo, da ukinemo prakse, ki jemljejo kredibilnost naši ekološki zavesti ter kvarijo estetsko podobo našega življenjskega stila.

Skupaj s Komunalno Nova Gorica bomo poskušali sprotni odvoz smeti urediti civilizacijsko, se pravi skladno z upoštevanjem okoliščin, kakršne med drugim zahtevajo tudi visoki evropski kulturni standardi. Zato vas prosimo, drage občanke in občani, da neposredno na ob-

čino ali po spletni pošti sporočite želje o pogostosti praznjenja kontejnerjev v vašem okolju. Z vašo pomočjo bi radi uredili odjemna mesta in jih, kolikor je mogoče, tudi ustrezno zaščitili pred vetrom, vendar pa burja ne more biti izgovor za brezbržnost oz. za pomanjkanje odgovornosti.

Predlagamo torej, da ob zbirnih smetnjakih (kontejnerjih) skupaj, najprej pa vsakdo sam pri sebi, poskrbimo za čistočo in urejenost. Tako bomo prispevali k lepši podobi naših krajev in vsi bomo tudi bolj zadovoljni.

Podžupan Rusjan Radovan

Osnovna šola Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče obvešča,
da bo potekal

VPIS

v Vrtec Renče in Vrtec Bukovica

od ponedeljka, **7. maja 2007** do srede, **9. maja 2007**
med 7.00 do 15.00 uro
v tajništvu šole v Renčah.

V Vrtec Renče sprejemamo otroke drugega starostnega obdobja to je od 3. leta starosti do vstopa v šolo, v Vrtec Bukovica pa otroke prvega in drugega starostnega obdobja to od 1. leta starosti dalje.

Otroke lahko vključite v
DNEVNI PROGRAM (devet urni) ali
POLDNEVNI PROGRAM (šest urni).

Oba programa obsegata vzgojne dejavnosti, varstvo in prehrano otrok.

V dnevih vpisa si lahko oba vrtca tudi ogledate in skupaj z vašim otrokom občutite utrip življenja v njem.

V četrtek, 10. maja. 2007, ob 16.30 uri
za vas in vašega otroka pripravljamo srečanje v vrtcu, ki ga bo otrok obiskoval (vrtec Renče ali vrtec Bukovica).

Več informacij lahko dobite v obeh vrtcih ali pa pokličite
na telefonsko številko 05 398 58 00.

Vabljeni k vpisu!

NOVICE IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Krajevna skupnost Bukovica Volčja Draga

POSLOVNO POROČILO KRAJEVNE SKUPNOSTI BUKOVICA –VOLČJA DRAGA ZA LETO 2006

V začetku letošnjega leta je bilo potrebno še zadnjič v pravnih okvirih novogoriške občine pripraviti računovodsko poročilo za preteklo leto. Za naš Občinski list sem pripravil nekoliko skrajšano vsebino poslovnega poročila, ki je sicer del omenjenega dokumenta.

I. SPLOŠNI DEL

Krajevna skupnost Bukovica -Volčja Draga je bila na podlagi sklepa zborna volivcev z odlokom Skupščine občine Nova Gorica ustanovljena 30. 10. 1964. Leta 2006 pa je bilo zadnje leto njenega življenja v okviru občine Nova Gorica.

Leto 2006 je bilo četrto leto mandata sedanjega Sveta KS. Predsednica sveta KS je bila Vanda Ožbot.

Delo v krajevni skupnosti so precej zaznamovale priprave na vzpostavitev nove občine Renče-Vogrsko. Tudi vse finančno poslovanje (stroški za predstavitev nove občine in podobno), je v dogovoru z ostalima KS potekalo preko računa naše KS (donacije, plačevanje računov).

Z izvajanjem načrtovanih projektov in izvajanju finančnega načrta smo še posebno pohiteli. Tako smo preprečili,

da bi se ob koncu leta nakopičilo preveč odprtih zadev.

Problematika je bila podobna kot prejšnja leta, saj so bile investicije iz proračuna prejšnje občine na naše področje majhne. Eno leto pravzaprav ne pomeni kakšne bistvene spremembe na bolje. Posebej kritično je stanje državnih, občinskih in krajevnih cest ter kanalizacijskega omrežja, a tudi mnogi drugi problemi so ostali nerešeni.

Tako sredstva iz finančnega plana KS, kot tudi sredstva proračuna MONG, ki jih je novogoriška občina namenila za investicije v našo KS, so bila namenjena le reševanju najnujnejših zadev.

Krajevna skupnost ima močno industrijsko cono, kjer imajo delovna mesta mnogi krajan in tudi delavci iz sosednjih krajev. Žal pa zaradi slabe cestne infrastrukture trpi kraj, prizadete pa so tudi gospodarske družbe, ki imajo zaradi neurejenih cest slab dostop do avtoceste. Lokacijskega načrta, ki je že nekaj časa v izdelavi, občinske službe prejšnje občine tudi v letu 2006 niso dokončale.

II. POSEBNI DEL

Delovanje Krajevne skupnosti (naloge

in cilje) so določali predvsem Zakon o lokalni samoupravi, Statut MONG in Statut KS Bukovica -Volčja Draga. Glede na cilje in naloge, ki so zapisani v teh dokumentih, je bil septembra 2005 oblikovan finančni načrt Krajevne skupnosti za leto 2006.

Z odlokom o proračunu MONG je bilo KS Bukovica-Volčja Draga (za izvedbo finančnega načrta KS) dodeljenih 4.888.491 SIT za manjše investicije (kontejnerska mesta, javna razsvetljava, vzdrževanje krajevnih poti ter manjši posegi v cestno infrastrukturo v KS) ter 6.000.000 SIT za obnovo prostorov za potrebe krajevne skupnosti. 2.217.970 SIT smo prejeli kot sredstva za delovanje KS. Glede na odlok je bilo potrebno uskladiti tudi naš finančni načrt.

Vsa sredstva, ki smo jih prejeli iz proračuna MONG, so bila namensko porabljena, skladno z odlokom o proračunu MONG ter s predvidenimi dejavnostmi v finančnem načrtu KS. Zaposili za prerazporeditev dela sredstev, kar je Mestni svet sprejel (cesta k pokopališču).

Lastna sredstva (sredstva od naje-

mnin v kulturnem domu), smo porabili za urejanje novih prostorov krajevne skupnosti, saj proračunskih sredstev ni bilo dovolj, ter za nekatere druge manjše projekte.

Usklajeni finančni načrt je bil v celoti uresničen, saj so bili vsi projekti izpeljani glede na razpoložljiva sredstva.

Vse projekte je vodila predsednica Sveta KS Vanda Ožbot. Organizacijo krajevnega praznika je vodil Goran Keber.

A. PROJEKTI, KI JIH JE VODILA KRAJEVNA SKUPNOST (finančni načrt KS)

Mestni svet Mestne občine Nova Gorica je z Odlokom o proračunu Mestne občine Nova Gorica za leto 2006 dodelil naši KS sredstva po naslednjih postavkah (v tolarjih):

06. LOKALNA SAMOUPRAVA

KS Bukovica – Volčja Draga: sredstva za delovanje in vzdrževanje stvarnega premoženja:

- delovanje KS	2.217.970
- investicijski transferi občinam (ureditev prostorov KS)	6.123.387
- prireditve in proslave v KS	296.160

13. PROMET, PROMETNA INFRASTRUKTURA IN KOMUNIKACIJE

a) Upravljanje in tekoče vzdrževanje občinskih cest: dodeljeno 1.165.000

Sredstva so bila v celoti porabljena za naslednje projekte:

- sanacija makadama na Zmajni	129.600
- sanacija makadama proti Zržinišču in pri Gregorič Zdravku (Volčja Draga)	190.890
- priprava ceste za asfaltiranje do lovske kočice v Volčji Dragi	845.000

b) Manjši posegi v cestno infrastrukturo v KS: dodeljeno 1.223.491

Denar je bil v celoti porabljen za asfaltiranje dela krajevne poti do stanovanjskega objekta Volčja Draga 17 i, j, k, - lovska kočica.

c) Cestna razsvetljava: dodeljeno 500.000

- izgradnja javne razsvetljave na Zmajni	495.384
--	---------

15. VAROVANJE OKOLJA IN NARAVNE DEDIŠČINE

Kontejnrska mesta: dodeljeno 2.000.000

1. Kontejnrsko mesto Čotovc, betonska ograja	455.658
2. Kontejnrsko mesto Čotovc, asfaltacija dostopa	687.724
3. Kontejnrsko mesto Čotovc, okolica	64.800
4. Urejanje kontejnrskega mesta Volčja Draga	477.468
5. Mreža pri Mlečniku (kontejnrsko mesto ob cesti k pokopališču)	154.724
6. Betonske cevi pri POŠ Bukovica	161.613

Žalostno pa je, da kontejnrskega mesta na Čotovcu, v katerega je bilo vloženo največ sredstev, Komunala d.d. ne opremi, in tako še zdaj krajanom ni na razpolago.

LASTNA SREDSTVA (najemnine za poslovne prostore v KD)

Lastna sredstva smo uporabili pri projektih, kjer je zmanjkalo proračunskih sredstev (prostori KS) ter še pri naslednjih projektih:

1. Novi prostori KS	556.020
2. Izvedba kanalizacije v Britofu	239.925
3. Ureditev kanalizacije pri POŠ Bukovica	168.000
4. Tožba za uveljavljanje predkupne pravice (nakup kletne etaže KD)	451.240

Večkrat so omenjeni novi prostori KS, ki smo jih urejali dve leti (2005–2006). Gre za prostore nad Krajevnim uradom, ki jih je krajevna skupnost »posodila« novi občini. Dokler ne bo prišlo do drugačne rešitve, bodo služili dejavnostim občinske uprave in ostalim potrebam nove občine Renče-Vogrsko.

B. PROJEKTI, KI JIH JE VODILA MONG (proračun MONG) Naštejmo še projekte, ki so jih na območju naše KS vodili različni oddelki MONG:

1. Dostopna cesta Zmajna:	3.000.000
2. Ureditev pločnika Volčja Draga, dokončanje II. faze, začetek III. faze:	20.000.000
Ker niso bila porabljena vsa sredstva, je bil ostanek pre-razporejen za ureditev ceste k pokopališču (glej naslednjo točko).	
3. Ureditev ceste k pokopališču v Bukovici:	12.500.000
(Prerazporeditev iz postavke: pločniki Volčja Draga)	
4. Izvedba geodetskih meritev ceste k pokopališču.	

Stanko Šemrl

LETA NISO VSE

Dolgo je tega, ko sem bila mlada. Še prej pa zelo mlada. Prišla so zrela leta. Sklepi so otrdeli, mišice splahnele. Ne vsem enako. Vse v skupini »mladenk«, ki hodimo dvakrat tedensko na razgibavanje v telovadnico podružnične osnovne šole Bukovica, smo še vedno mladostne. Malo manj ali malo več kot trideset se nas zbere pri urah vadbe. In nismo enako mlade. Najmlajša še ni zapila Abrahama, najstarejša in najvitkejša pa jih šteje komaj triinosemdeset. Družimo se že skoraj poldrugo desetletje. Za nas neutrudno skrbi Irena Gregorič, Zmaga Velušček pa se vedno potruji, da razgibamo sleherni del suhljatega ali zamaščenega telesa. Z

vajami ne krepim zgolj naših od lenobe zakrnelih delov, pač pa svojim »punčkam« vliva vedrino in jih spodbuja k aktivnemu življenju. Prihajamo vesele, odhajamo nekoliko utrujene, a sproščene in še bolj vesele. In kam odhajamo? V vse vasi nove občine in celo kam dlje. Ravno kar sem prišla (smo prišle) od telovadbe. Ampak danes je bila ta daljša od običajne. Pred nekaj dnevi je bil dan žena. Pa smo jo mahnilo v Bilje in se veselile, veselimo se večkrat, nikoli ne pozabimo novega leta in zaključka v mesecu juniju. Lepo nam je, zares lepo. Če bom še dolgo hodila (bomo hodile) k Zmagi, bom (bomo) vedno v dobri psihični in fizični kondiciji.

Udeleženske VESELE TELOVADBE

NAPOVED DOGODKOV

**Volčja Draga, v soboto, 21. 04 2007
od 9.00 do 19.00 ure**

Tradicionalni DAN ODPRTIH VRAT v trgovini ŽIVEX v Volčji Dragi.

Spored:

- dan odprtih vrat od 9.00 ure do 19.00 ure
- pevec VILI RESNIK in godba na pihala z Vogrskega;
- razstava športnih avtomobilov;
- razstava starih kmetijskih strojev;
- tekmovanje v škuljadi in podelitev pri-

znanj za najboljše;

- varstvo najmlajših na otroškem igrišču.

Podjetje ŽIVEX vabi na skupno veselo druženje in hkrati prosi lastnike starih kmetijskih strojev, da jih razstavijo ob dnevu odprtih vrat.

Krajevna skupnost Renče

NAŠE OBLETNICE

- **750 let od prve znane pisne omembe Renč**
- **60 let Športnega društva Partizan Renče**
- **30 let pobratenja Renče-Staranzano**

Skoraj ni človeka, ki ne bi želel kaj več izvedeti o svojem rodu, o družinskem deblu in o kraju, v katerem se je rodil ali v njem prebiva. Tisti, ki smo kakorkoli navezani na Renče, se zavedamo, da živimo v vasi, ki ima posebne lepote in zanimivosti. Večkrat smo se priložnostno srečevali z obravnavanjem naše preteklosti, o tem smo sami kaj pomodrovali ali zapisali, v ta prostor pa so z raziskovanjem posegli tudi strokovnjaki zgodovinskih, arheoloških, geografskih in drugih ved. Ob aktivnem sodelovanju nekaterih domačinov, ki se ljubiteljsko ukvarjajo s proučevanjem naših korenin in identitete, bomo maja letos vidno obeležili **prvo znano pisno omembo Renč iz leta 1256, ko se kraj omenja skupaj z ministerialom goriškega grofa Romanom de Renzach.**

Gre za pomemben trenutek v življenju naše vasi. Svet krajevne skupnosti je imenoval odbor za pripravo razvejanih

dejavnosti, ki naj bi potekale na več lokacijah. Osrednji dogodek bodo zaznamovali prispevki priznanih strokovnjakov, ki bodo v več sklopih in z različnih vidikov obravnavali Renče, umeščene v prostor in čas, kakršen se je skozi stoletja oblikoval med Črnimi hribi Goriškega Krasa in reko Vipavo. Za marsikoga bodo zanimivi stari priimki in imena ali lokalna krajevna imena, gotovo bo pozornost pritegnil pregled cerkvene prisotnosti, najbrž pa bo za večino prvovrstno presenečenje, v kako tesni povezavi sta Renče in Devin ...

Pripravljamo tudi širšo razgrnitev geografskih značilnosti kraja z okolico in prikaz nekaterih arheoloških najdb, iz novejšega časa pa bomo predstavili devetnajsto stoletje, prvo svetovno vojno in delovanje organizacije TIGR, v pregledu druge vojne pa se bomo posvetili partizanskemu šolstvu ter spominu na domačine, žrtve medvojnega okupatorjevega nasilja in heroje partizanskega boja.

Prav tako pomembna in značilna za Renče je tudi izjemno pestra športna dejavnost, katere začetki segajo v devetnajsto stoletje. S tem v zvezi povejmo, da **Športno društvo Partizan** slavi letos šestdeseto obletnico neprekinjenega or-

ganiziranega delovanja. In še nekaj: letos mineva trideset let, odkar sta sklenila **pobratenje Krajevna skupnost Renče in občina Staranzano**. Sodelovanje med krajema iz sosednjih držav je živahno in raznovrstno. Potrudimo se, da bomo tudi tidve obletnici dostojno proslavili.

Učenci in učitelji **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča-Bratuša** iz Renč nas vedno znova razveseljujejo z zagnanostjo in domiselnostjo. Tudi tokrat pripravljajo nekaj lepih presenečenj, povezanih z zgodovino in značilnostmi domačega kraja.

Obetamo si torej dogajanje, ki naj še dodatno utrdi našo samozavest in odpre žive pobude za nadaljnja raziskovanja o naši prisotnosti in istovetnosti, obenem pa naj bo vzpodbuda za uspešno delo tudi v prihodnje.

Prosimo domačine in vse prijatelje naših vasi, da po svojih močeh pomagajo in prijazno sprejmejo goste!

Cenjene krajane obveščamo, da snujemo ustanovitev skupine ljubiteljev proučevanja zgodovine. Želimo čimveč prijav! Javite se na tel.: 041 847 612 (Miran Pahor).

Miran Pahor

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA RENČE

Dejavnosti Rdečega križa Renče v marcu 2007

1. humanitarni prispevki za našo krajevno skupnost

V krajevni organizaciji RK Renče se združujemo prostovoljno. Naš temeljni namen je pomagati sočloveku. Vso članarino in prostovoljne prispevke namenimo izključno za humanitarne namene v naši krajevni skupnosti.

2. Novi člani, pridružite se nam

V marcu smo začeli pobirati članarino

za leto 2007. Znaša 3 €. Prizadevamo si, da bi pridobili tudi nove člane. Kljub dobrim željam in vložnemu trudu pa število članov žal upada. Pomislite na poslanstvo te mednarodne organizacije, ne le na težave, s katerimi se srečuje, in prisrčno vabljeni k sodelovanju.

3. Pozdrav vsem Renškovcem iz domov upokojencev

Ob 8. marcu, mednarodnem prazniku žena, smo z nageljnom, rožmarinom ter ročno izdelano čestitko obiskali in raz-

veselili naše krajanke, starejše od 80 let in invalidke. Vseh skupaj je kar 97: osem v domovih upokojencev (ena na Gradišču, ena pri Arčonih in šest v Novi Gorici). Našega obiska in klepeta so se zelo razveselile, še posebej tam, kjer je tekla beseda tudi o Renčah in Renčanih. Ob slovesu so se nam prisrčno zahvalile in poslale topel pozdrav v Renče.

4. Aktivni krvodajalci

25. marca sta se dve naši članici udeležili slovesnosti ob 51-letnici Združenja prostovoljnih krvodajalcev iz tržaške

okolice, ki je potekalo v Ronkah. Na slovesnost, kjer podelijo priznanja posameznim krvodajalcem, povabijo vsa pobratena društva krvodajalcev. V tem združenju deluje osem društev krvodajalcev z one strani meje in krajevna organizacija iz Renč, ki je pobratena s krvodajalci iz Štarančana.

5. Pomembna obvestila

Na letni skupščini Območnega odbora Rdečega križa 29. marca 2007, so nas seznanili z naslednjim:

- **redne krvodajalske akcije** potekajo

v »stari« bolnici v Šempetru pri Gorici in sicer:

vsak torek od 8.00 do 12.00 in 14.00 do 16.00 in vsak petek od 8.00 do 12.00.

Vabljeni, da se jih udeležite v čim večjem številu!

- Rdeči križ je pridobil pooblastilo za **zbiranje izjav o posmrtnem darovanju** telesa v medicinske namene. Če se boste za to odločili, se oglasite na sedežu Občinskega Rdečega križa v Novi Gorici, Ulica tolminskih partarjev 8.
- Zakon o dohodnini določa, da lahko **0.5% dohodnine namenite za financiranje humanitarnih programov** različnih organizacij. Predlagamo in prosimo, da v vaši davčni napovedi namenite sredstva iz dohodnine v korist RK Nova Gorica (številka 66451043). S takšno odločitvijo boste pomagali ljudem vseh generacij z našega področja, ki so se znašli v stiski.

Za vaša humanitarna dejanja se zahvaljujemo in vas še naprej vabimo k sodelovanju.

Predsednica Krajevne organizacije RK
Rožica Žvanut

DRUŠTVO UPOKOJENCEV RENČE

Utrinki s poti: Vrhnika, Bistra, Borovnica ...

V trenutku, ko sem videl vabilo na izlet upokojencev v tehnični muzej Bistra in na Vrhniko, me je spreletelo: iti ali ne iti? Tam sem že bil. Sam, z družino, s šolo. Kaj bi počel v krajih, ki sem jih že tolikokrat videl! Toda odgovor je bil preprost. Skrival se je v spoznanju, da Bistra vedno znova očara. In druženje, lepota sproščene pogovora ... Takšnim argumentom se človek skoraj ne more upreti.

VRHNIKA, mestece na robu ljubljanskega barja. Zavem se, kako so naši predniki gradili izključno na krajih, kjer je bilo omogočeno preživetje. Zaradi bližine gozda, divjadi, zaradi rib, vode, ptic. Zaradi lesa. Tukaj so se rodili veliki umi naše preteklosti in sodobne zgodovine. Cankar, nekateri menihi ... Že stoletja so v teh krajih našli zavetje vsi, ki so zavetje potrebovali.

BISTRA je še danes mogočen kompleks. Vstopimo in se srečamo s prazgodovi-

no. S kolesom, s to čudežno okroglo rečjo, ki je spremenila tok našega življenja. In pripomogla, da smo se oblikovali kot ljudje, kot civilizacija. Veš, Bistra, k tebi se bom še vračal!

In nato BOROVNICA. Kraj, ki je najbolj znan po mostu, ki ga ni več. Pravzaprav je vas znana po rušenju mosta. Oglejmo si mogočne ostanke temeljev žele-

zniškega viadukta, ki je povezoval Kras z ljubljanskim barjem.

Nekoliko smo utrujeni. Z druženjem si polepšamo večer. Tudi z vaškim godcem, ki je poskrbel, da bo otrdelost udov zaradi vožnje ostala le še (malce nelagodna) preteklost.

Jurij Tomšič

KOTALKARSKI KLUB RENČE

• V športni dvorani v Renčah se je 10. 03. 2007 odvijalo prvo letošnje tekmovanje v umetnostnem kotalkanju. Tekmovalci različnih slovenskih in italijanskih klubov so svoje znanje preizkušali v obveznih likih. Rezultati so pokazali, da trdo delo v zimskih mesecih ni bilo zaman, saj je na stopničke stopilo kar nekaj primorskih tekmovalcev.

• 17. in 18. 3. 2007 je v Bruslju potekalo tekmovanje v prostem programu (sestavljata ga kratki in dolgi program) za Pokal Sundays. Naše barve je zastopalo pet tekmovalk, ki so se iz Belgije vrnile z odličnimi rezultati: s tremi prvimi ter dvema drugima mestoma. Na te dosežke smo še posebej ponosni, saj se tekmovanja udeležujejo kotalkarji iz kotalkarsko najmočnejših evropskih držav: Italije, Nemčije, Velike Britanije, Nizozemske, Belgije, Švice in seveda Slovenije.

• Na 15. mednarodnem Pokalu račk (tekmovanje je namenjeno najmlajšim tekmovalcem, med katerimi jih veliko nastopa tudi prvič), ki je 17. in 18. 3. 2007 potekalo v Renčah, so naši tekmovalci in tekmovalke spet razveselili. Predstavili so se nam z lepo izpeljanimi programi, ki so jim sledili dobri rezultati. Kar devet kotalkarjev je stalo na stopničkih, od tega šest na prvem mestu.

• Tokratno tekmovanje je čudovito zaključil in prav osupnil občinstvo naš prvi plesni par, v katerem plešeta mlada tekmo-

valca Ana Turel in Jan Kerševan. Njuna skupna plesna pot med športnimi pari se šele začinja. Konec aprila ju čaka prvo mednarodno tekmovanje v športnih parih v Bologni. Seveda bomo zanju stiskali pesti.

• Med velikonočnimi prazniki se vsako leto odvija mednarodno tekmovanje UISP – Šport in turizem. Tokrat je renški klub gostil del italijanske reprezentance. V petek je potekalo tekmovanje v obveznih likih, v soboto pa v prostih programih.

Majda Rusjan

Predstava Pika Nogavička

V nedeljo, 25. marca, smo v Renčah gostili Kulturno društvo Grgar – mladi

oder, ki je odigralo gledališko predstavo Pika Nogavička. Predstavo so si ogledali tako otroci kot tudi njihovi starši. Pika Nogavička in njeni prijatelji, pa so poskr-

beli, da je v polni dvorani odmevalo od smeha in dobre volje.

Tanja Tribušon

ŠPORTNO DRUŠTVO PARTIZAN RENČE

Državno prvenstvo v skokih z male prožne pojave v Kopru je bilo zelo uspešno za ekipo cicibanov, ki so v letošnji sezoni osvojili že dva državna naslova (tudi ekipno 1. mesto v akrobatiki). V ekipi so sodelovali Miha Pregelj, Jan Ferjančič, David Peras in Dominik Knez.

Uspešne so bile tudi članice z drugim mestom ter mladinke, ki so bile četrte.

Med posamezniki so naši tekmovalci osvojili štiri odličja.

Tine Arčon

NAPOVED DOGODKOV

V petek, 27. aprila 2007

Tradicionalni pohod na Trstelj! Odhod ob 9. uri iz Renč.

Krajevna skupnost Vogrsko

MATERINSKI DAN

Poleg pihalnega orkestra na Vogrskem deluje tudi **Mladinski pihalni orkester**. Njegove članice in člani obiskujejo godbeniško šolo in dvakrat tedensko tudi pridno vadijo.

Ob materinskem dnevu smo pripravili **koncert** s pestrim programom. Nastop mladih muzikantov so popestrile recitatorke. Ker pa h glasbi in recitacijam sodi tudi lepo zapeta pesem, so se nam s čudovitimi arijami in dueti pridružili pevci šole Rajka Koritnika: Irena Škamperle, Vasja Juretič in Fabio Zonta. Prijetno nas je presenetil tudi naš dirigent Tomaž Škamperle, ki je nastopil v duetu ter nam dokazal, da ni le dober klarinetist in dirigent, temveč tudi izvrsten pevec. Večer sta zaokrožila Matic Štavar in Niko Poles, evropska podprvaka v di-

atonični harmoniki, ki sta k nam prišla iz Brkinov. Po zaključku koncerta smo se v prijetnem vzdušju posladkali z dobrotami

mi neznanega avtorja, ki se mu prav pri srčno zahvaljujemo.

Ana Hvalica

LJUBEZEN, DOLGA PETDESET LET

Drugega marca, ko je sonce že lepo ogrevalo naravo, sta se Bruna in Ciril Gregorič z Vogrskega spominjala prav tega dne pred petdesetimi leti. Bilo je ledeno mrzlo, ko sta si obljubila zvestobo in izrekla ljubezen, ki traja še danes.

Kje sta se spoznala?

Bruna: Ob sva z Vogrskega in sva se poznala še iz otroštva. Ko sva nato prišla skupaj, me je vozil na kolesu od njegove mame ... šla sva v kino v Renče, v Prvačino plesat ... Čeprav ni bilo denarja, sva se imela lepo.

Cirilko: Seveda sva se imela lepo ... sem bil zaljubljen do kosti!

Kakšna pa je bila ta zaljubljenost? Gospa Bruna, je bil Cirilko kavalirski do Vas?

Bruna: Na rokah me je nosil. Se spominam prvega poljuba. Sva se zmenila pred občinsko hišo, kjer je bila takrat gostilna. Po vajah je prišel in je padal dež

kot »rakle«. Me je stisnil pod »lombreno« in mi je dal poljub. Je bilo lepo!

Cirilko: Ja, ma kaj, ko si mogla it takoj povedat prijateljicam!

Bruna: In enkrat, ko sva šla v kino, je vzel en velik plašč, samo zato, da je še mene zavil vanj.

Kaj pa podoknica? Vam je kaj zaigral, ko je pa v Vogrinski godbi že od dvanajstega leta?

Bruna: Je, ja. So prišli z vaškimi fanti in mi je igral na kitaro. Kako so lepo peli! Tudi zdaj ga rada poslušam, ko igrajo z godbo. Mi dopade muzika.

Vas je prosil za roko ali je bila poroka stvar dogovora?

Bruna: Pri njem mi je bilo vedno všeč, da je upošteval moje mnenje. Bil je zelo čustven. Vprašal me je, če se bi poročila in sem privolila. Če bi rekla ne, tudi ne bi vztrajal. Vedno je upošteval mojo voljo.

Cirilko: Ooo, ni bilo potrebno nekih velikih prošenj. Sem jo vprašal, in je rekla ja.

Torej je ključ za dolgoletni zakon medsebojno razumevanje?

Cirilko: Prav gotovo. Jaz sem vedno čutil neko dolžnost, odgovornost. Tudi potem, ko sva bila že poročena. Nikoli nisem mislil samo nase.

Kakšna pa je bila poroka v tistih časih?

Cirilko: Po starih običajih. Poročit naju je peljal eden iz Renč, ma je moral nato kmalu it, ker je vozil zdravnika in je bil to edini avto tu okrog. Pri Brunini doma smo imeli kosilo, nato pa smo hodili k nam domov, kjer je bila večerja. Do petih zjutraj smo plesali. Jej, so bile slike!

Bruna: Spominim se, da so točno ob polnoči prišli godbeniki in nam igrali. Tako je bilo mrzlo, da so jim zmrzovali ključki na inštrumentih! In nono je kričal: »Ne toliko plesat! Se bo udrlo! Ob petih smo šli spat in še preden sva zaspala, nama je Cirilkov tata zabičal: »Ob desetih k maši!« Jej sem bila trudna! Ma se je bilo treba it pokazat.

Kaj ste pa jedli?

Bruna: Ogromno je bilo, čeprav ni bilo denarja. Spekli smo kokoši, race. Poleg pa krompir, hren ... toliko je bilo, da smo jedli še cel teden.

Cirilko: In strici in tete so jedli, kot da niso videli hrane osem dni!

Bruna: Še to ti povem ... Kuharica, ki nam je kuhala mi je tudi naredila poročni šopek. Na mizi v kuhinji so bile neke rože in jih je vzela in zavila v eno belo karto. »Na, pa maš šopek!«, mi je rekla.

Po poroki pridejo na vrsto medeni tedni. Kam ste šli v tistih časih?

Bruna: Joj! V vinograd delat! In takrat

sem bila že sedem mesecev noseča.

Cirilko: To je tako kot zdaj. Fiskultura, preden gredo roditi, sam da hodijo po novem telovadit, ne v vinograd.

Bruna: In dva meseca po poroki je šel Cirilko k vojakom. Mi je bilo hudo! Že zato, ker sem bila sama, pa še nevesta. In mogla sem se privaditi novemu življenju. Prat sem mogla v potoku, kar pa nisem

bila navajena, ker smo imeli doma vodo-vod.

Kako gledate na teh petdeset skupnih let? So spomini lepi ali zaradi takratnih težkih časov malce grenki?

Cirilko: Lepe trenutke sva si mogla zmeraj ukrasti. Tudi spat včasih nisva imela kam, ker sva bila »ta mlada«. Ma

sva šla na kaščo, postavila šotor in spala na jogiju. Je bilo lepo ... sva bila vsaj sama!

Bruna: Včasih sva dosti potrpeala, zato je pa zdaj toliko bolj lepo!

Bruni in Cirilkotu še na mnoga skupna leta!

Nataša Podgornik

MOTOKROS

V nedeljo, 1. aprila ni bila odprta le sezona ribolova, temveč tudi nova sezona tekmovanja v motokrosu.

Na progi za motokros v vrtojbenski gramoznici so prvo dirko za pokal Akrapovič odpeljali tudi štirje Vogrini, člani moto kluba Rihemberk. Andrej Gregorič, ki letos tekmuje v kategoriji 125 R2, se je med konkurenco odlično znašel in osvojil 3. mesto, kar je odličen začetek v novi sezoni. V isti kategoriji je nastopil tudi Janoš Vičič, ki je dirko končal na devetem mestu. Bolj izkušena voznika, Martin Podgornik in Borut Hrovatin, sta imela še težjo nalogo, saj tekmujeta v kategoriji R1 OPEN, v kateri sodelujejo najboljši motokrosisti iz Slovenije in tujine. Borut, lanskoletni prvak v pokalu Akrapovič, si po zlomu noge še ni čisto opomogel, na nedeljski dirki pa je imel tudi malce smole. V prvem delu tekmovanja je padel, nato pa zasedel skupno

8. mesto. Martin pa je z odlično vožnjo in z zelo dobro izvedenimi skoki dosegel skupno 5. mesto. O naših motokro-

sistih bomo to sezono prav gotovo še slišali.

Nataša Podgornik

PREDSTAVLJAMO VAM

GLORIA STEFANOVIĆ - MED GLASBO IN LITERATURO

NAJPREJ GLASBA ...

Enajstletna Gloria Stefanović z Vogrskega se že več kot polovico življenja

ukvarja z glasbo. Še dekletce se je pri dedku in babici najraje igrala s klavirjem in iz njega izvabljala najrazličnejše zvoke. Ti so jo očitno tako prevzeli, da je točno na peti rojstni dan prvič obiskala uro klavirja. Ker je bila za glasbeno šolo še premajhna, je prve pianistične izkušnje nabirala na zasebnih urah pri učiteljici Klavdiji Jamšek. Učiteljica je kaj kmalu odkrila njen talent ter jo postopoma vključevala v šolske nastope, kar je gotovo pripomoglo, da se Gloria na odru počuti domače. Za njo je že več kot šestdeset šolskih in približno dvajset javnih nastopov in sedem regijskih, državnih oz. mednarodnih tekmovanj. Rada nastopa, ker ji je všeč, da z glasbo komunicira s publiko. Z muziciranjem skuša pripovedovati zgodbe, kar ji, kljub njenim rosnim letom, dobro uspeva.

Glasbeni kritik Jože Štucin je pred kakšnim letom v Primorskih novicah napisal: »... Gloria Stefanović z Vogrskega (je) ... Bachovo dvoglasno invencijo št. 8 v f-duru ... odigrala z bistrino in svežino alpskega studenčka. Chopinov Nocturno v Cis molu (pa) je bil mojstrovina zase. Da lahko otrok v tej starosti izžareva tako subtilnost, tako tanko izrisano dinamiko, mehko in globoko razumevanje chopinovskega romantizma, se zdi res že na meji verjetnega.«

Leta 2003 se je prvič udeležila regijskega tekmovanja v Novi Gorici, ko je bila stara komaj sedem let, in dosegla je zlato priznanje. Že naslednje leto je zopet sledilo zlato, prav tako na regijskem tekmovanju, tokrat v Kopru. S tem dosežkom je dobila pravico do sodelovanja na državnem tekmovanju TEMSIG. Poleg zlatega priznanja je dobila tudi posebne nagra-

de, med drugim tudi štipendijo za poletno šolo pri prof. Gadžijevu. Na državnem tekmovanju je bila najmlajša udeleženka do sedaj, in je dosegla srebrno priznanje in tudi posebno nagrado za najobetavnejšo udeleženko tekmovanja. S šolskim leto 2004/2005 je njeno nadaljnje šolanje prevzela prof. Ingrid Silič. Še isto leto, oktobra 2004, je na mednarodnem tekmovanju Citta di Gorizia osvojila zlato priznanje in opozorila nase z zanimivim programom. Na večernem nastopu nagrajencev tekmovanja v gledališču Verdi je navdušila občinstvo z izvrstno izvedbo skladbe „V cerkvi“ Čajkovskega.

Že naslednje šolsko leto je pianistično rast dokazala z nadvse uspešno udeležbo na regijskem tekmovanju v Postojni. Pripravila je zanimiv in raznovrsten program. Igrala je Bachovo dvoglasno invencijo št. 8, prvi stavek Mozartove Dunajske sonatine št.1 in Chopinov Nocturno v cis-molu. Najbrž ji je prav občuteno muziciranje v tej zadnji skladbi prineslo izreden rezultat: 100 točk in zlato priznanje ter več posebnih nagrad in priznanj. Ena pomembnejših je bilo nagradno študijsko snemanje na Radiu Koper, s katero je postala še za izkušnjo bogatejša.

Državna tekmovanja za mlade pianiste so vsako tretje leto, selekcija udeležencev državnih tekmovanj pa poteka na regijskih tekmovanjih širom Slovenije. Februarja letos si je Gloria na regijskem tekmovanju v Kopru z zlatom in najvišjo oceno v svoji kategoriji zagotovila udeležbo na 36. državnem tekmovanju TEMSIG. V letošnjem, tehnično in interpretacijsko zahtevnem programu so bile

Bachova dvoglasna invencija št. 13, prvi stavek Haydnove Sonate v A-duru ter Schumanovo Sanjarjenje. Še enkrat je nastop okronala z zlatom, zopet z žlathno stotico. Vse tri skladbe je tudi letos posnela za arhiv Radia Koper.

... NATO ŠE ČUDOVITE PRAVLJICE ...

Gloria je dokazala, da ne izraža lastne kreativnosti le skozi glasbo, tudi na literarnem področju je nadvse uspešna. Kot učenka tretjega razreda Osnovne šole Ivana Roba v Šempetru pri Gorici je pod mentorstvom učiteljice Anice Erjavec sodelovala na literarnem natečaju *Z domišljijo na potep*. Njena pravljica „Taja in nočna potepanja – Sladkorna vas“ govori o deklici, ki jo vsako noč obišče njen skrivnostni prijatelj Tonček Bonbonček in jo s čudežnim letečim vozilom (Bombobilčkom) popelje v skrivnostni svet, kjer otroci pridobivajo znanje z lizanjem lizik. Tako je tudi Taja pridobila znanje, ko je polizala liziko za znanje matematike. Pravljičica je med tisočpetsto pravljicami prejela na internetnem glasovanju največ glasov. Razen cele kopice koristnih daril, je pravljica izšla tudi kot samostojna slikanica, ki si je moč izposoditi v vseh knjižnicah v Sloveniji.

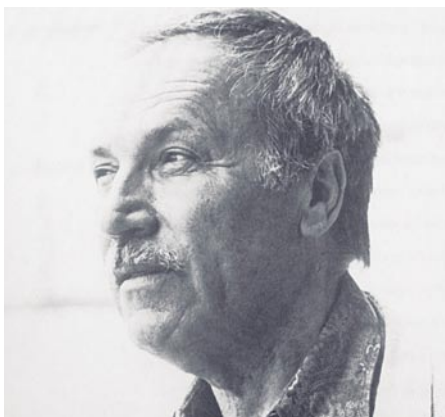
Takoj naslednje leto je na pobudo mentorice nastala druga pravljica, s podobno zasnovo, ki je nadaljevanje prejšnje: »Taja in nočna potepanja – Mesto veselja«. Tajini starši imajo probleme in so obupani, Tonček Bonbonček pa ponoči Tajo odpelje v Mesto veselja (tokrat je vozilo poimenovala Veselobilček), kjer čarobni Mavrični dež sproti spere vso hudobijo in

ni problemov, zato so vsi ljudje lahko veseli. Taja zato odpelje oblak z Mavričnim dežjem nad svoje mesto ter reši družino in meščane. Pravljičica je bila nagrajena z drugim mestom po mnenju strokovne žirije med približno tisočsedemsto pravljicami, ki so prispele na natečaj. Tudi ta črna zgodbica je izšla v knjižni obliki in dela družbo svoji predhodnici na policah slovenskih knjižnic. In prav v tej pravljici je že na začetku, ko Tonček in Taja iščeta pot, nakazala nadaljna smer pisanja, možnost novih pravljic, ki gnezdiijo v živopisnih krošnjah Glorijine ustvarjalnosti. Taja naj bi šla še v Mesto Glasbe in Mesto Plesa, morda pa še kam drugam ...

... IN SPET GLASBA, GLASBA ...

Gloria letos obiskuje 6. razred osnovne šole Šempas. Ob strani ji stojijo prijazni učitelji, ki razumejo, spoštujejo in sprejemajo njeno udejstvovanje in jo podpirajo. Razveseljivo je, da uspešno usklajuje šolske obveznosti s številnimi dejavnostmi, ki se jim posveča in ji prinašajo odlično popotnico za prihodnost. Prosti čas najraje preživlja pred računalnikom, brska po svetovnem spletu ali klepeta s prijatelji. Najraje uporablja internet, posluša in opazuje glasbeni utrip sveta, saj ima rada vse zvrsti in je na tekočem z glasbenim dogajanjem, ki vznemirja, grize in boža generacijo njenih vrstnikov. Pogosto kolesari ali se sprehaja v naravi, ki jo ponuja že domače okolje. Lastno prihodnost vidi v glasbi in verjame, da jo bodo črnobeke tipke popeljale v vedno novo zajemanje sveta, v nadih svobodne odprtosti in neushljive lepote.

SPOMINSKA PLOŠČA NA ROJSTNI HIŠI SLIKARJA ZORANA MUŠIČA

Čeprav je bila desetletja v vseh svetovnih leksikonih, številnih knjigah in katalogih kot kraj rojstva znamenitega slikarja svetovnega slovesa Zorana Mušiča, ki je s svojim bogatim grafičnim in slikarskim

opusom zaznamoval svetovno likovno umetnost in kulturo 20. stoletja, zapisana Gorica, se je veliki umetnik, desetletja razpet med Parizom in Benetkami, v resnici rodil 12. februarja 1909 v Bukovici na številki 54, krščen pa je bil 11. marca 1909 v cerkvi sv. Antona Puščavnika v Biljah. Njegovega otroštva, njegovih staršev, očeta, ki je bil v vasi šolnik, so se še leta nazaj spominjali marsikateri krajanj Bukovice. Med vaščani, ki se je spominjal slikarja kot otroka je bil tudi Angel (starejši) Mlečnik, ki je večkrat pripovedoval, kako je s starši prihajal k njim domov, kjer so imeli gostilno, ki je bila v neposredni bližini Zoranove rojstne hiše. Varuška malega Zorana je bila domačinka Veronika Pirc, ki je tudi imela nekaj fotografij, ki pa so se žal uničile ali izgubile.

Čeprav je mladi Zoran v Bukovici preživel le pet let, je v svojih delih vedno izražal tudi spomine na pokrajino, v kateri se je rodil. »Vidiš«, so mi pravili, »za tistim hribom se začinja Kras«. »Kras... to magično ime sem zaznal in občutil že v prav zgodnjih letih. Zdelo se mi je, da se za tistim hribom skriva raj. Takrat smo živeli v majhni vasici blizu Gorice, v Bukovici, kjer je oče učil. Vas leži skoraj ob vznožju tega hriba, in ko smo šli v Trst obiskat strice, smo se z majhnim lokalnim vlakom povzpeli čez in prišli na Kras. To potovanje med skalami, kamni, dolinami in grmovjem, ki je v pozni jeseni postajalo rdeče in oker, je v meni vsakokrat vzbudilo nepozabna občutja«. Do Benetk in Pariza je slikarja in grafika Zorana Mušiča vodila dolga pot, ki ga

peljala v mnoge kraje: po Bukovici se je družila selila v Šentilj pri Velenju, v Brda, v Velikovec na Koroško. Šolal se je v Mariboru, Zagrebu, odkrival Dalmacijo, bil v Španiji, večino časa v Madridu, sredi druge svetovne vojne v Gorici, leta 1943 prvič v Benetkah, septembra leta 1944 v Dachau, po vojni v Benetkah in od leta 1952 tudi v Parizu. Odtlej med Parizom in Benetkami s spomini na Brda in usodnostno navezanostjo na kraško pokrajino, ki je pustila neizbrisne sledi in sooblikovala njegov likovni rokopis, ki ga uvršča med tiste velike duhove, ki so zaznamovali naš čas. Slikar Zoran Mušič, je po besedah prijatelja in slikarja Campiglia našel svoj vir. Našel je svojo pokrajino. Svojo notranjo pokrajino, ki je zrcalila tisto pokrajino, ki jo je kot otrok gledal s svojega okna v Bukovici. Pet let med Bukovico in Šmartnim v Brdih je v njem pustilo globok pečat, odkrilo in utrdilo je tisto nezavedno notranje iskanje, ki je kulminiralo v nekaj nepozabnih ciklih, ki jih hranijo številne svetovne galerije, muzeji, pa tudi številni privatni zbiratelji. Seveda tudi stalna zbirka sto štiriintridesetih grafik iz obdobja od leta 1949 do 1984 na Gradu Dobrovo v Brdih, ki bo za vselej govorila o veličini, širokosrčnosti in pokončnosti človeka, ki mu je

bil slovenski, materin jezik vselej ljub in drag, njegova prava domovina pa tista pokrajina, ki mu je vtisnila prepoznaven jezik skopih, zemeljskih barv v vseh številnih ciklih in tudi v tistem, najpomembnejšem in najbolj dotikajočem se, »Nismo poslednji«, ki so v njem zarezala trpka občutja. Občutja, ki jih je v samoti in tišini pretil v nepozabno likovno pozemlje, v subtilno, estetsko, umetniško in likovno podoživetje, kjer sta življenje in smrt njegovi stalnici. Oboje se prepleta in išče skupne likovne zakonitosti: zato je njegovo hribovje oropano življenja, mogočna provansalska drevesa prelomljena, razrita, ožgana, listi krhki in hkrati uporni, zato so človeška trupla kot stilizirani hribovi, ekspresivnih, figuralnih in že skoraj abstrahiranih kompozicij. Meditacija in kontemplacija sta popolni. Pretresljiva prepesnitev človeške bolečine z veličastnim estetskim nabojem, v sublimni likovni govorici, ki jo je Zoran Mušič gradil skozi vsa ustvarjalna obdobja, da bi z njo lahko povsem odkrito spregovoril, da bi izpovedal svojo resnico. »Potrebujem samo samega sebe. Biti jaz sam. Risba je kraj, kjer meditiram, mesto kjer sem sam. Če rišem, ne da bi se tega zavedal, pišem svoje spomine«. Čeprav ga ni več med nami, z nami osta-

ja. Ostajajo njegova neprecenljiva dela, ostajajo nepozabni spomini nanj.

Ostaja pa še vedno tudi njegova rojstna hiša, kraj, ki je zgodovinskega pomena, saj se je tu rodil umetnik svetovnega slovesa. Morda se še ne zavedamo dovolj, kako velik in pomemben je, morda se ne zavedamo, da je desetletja kot kraj njegovega rojstva veljala Gorica, da je bila slovenska vas spregledana ali zamolčana. Toda dejstvo je, da se je Zoran Mušič rodil v Bukovici, vasi, ki ga še ni sprejela medse in še ni dojela, da bi pričelo tega dejstva lahko postala markanten turistični kraj. Mnogi kraji, kjer se rojevajo pomembni, z veseljem to svetu in sebi naznanijo. Postavijo spominsko ploščo, kot na v Malagi v Španiji, kjer se je rodil Pablo Picasso in tu bil le nekaj let, je na meščanski hiši vgrajena spominska plošča, turistični vodiči vodijo turistične skupine pred stavbo in razlagajo o pomenu in veličini njihovega someščana.

Zoran Mušič je prav tako veliko ime svetovne umetnosti. Zakaj ne bi njegovega rojstva trajno zabeležili na hiši, ki je ob njegovem rojstvu nosila številko 54. Postavitev plošče bi bil prijazen dolg do umetnika, ki ga domovina za življenje ni znala dovolj ceniti.

Nelida Nemeč

PRIPIS UREDNIŠTVA:

KRAS, revija o Krasu in kraških pojavih ter značilnostih krasa, ki jo že vrsto let izdaja podjetje Mediacarso iz Ljubljane, urejata pa Ida Vodopivec Rebolj in Dušan Rebolj, je v lanski dvojni številki (**revija KRAS, 74-75, maj 2006**) objavilo zapis mag. Gojka Zupana o znamenitem, žal pokojnem slikarju Zoranu Mušiču, **ki se je rodil 12. februarja 1909 v Bukovici.**

Uredništvo revije Kras je objavilo **prošnjo bralcem, njihovim prijateljem in znancem iz Bukovice in njene okolice, naj pomagajo poiskati kakršnekoli fotografije, razglednice in dokumente iz časov otroštva in šolanja Zorana Mušiča.**

Pobudi se pridružuje tudi naše uredništvo. Kakršnakoli, tudi na videz najbolj nepomembna informacija bo dobrodošla. Informacije lahko posredujete članom uredništva Občinskega lista občine Renče-Vogrsko ali pa neposredno na naslov:

Uredništvo revije Kras, p.p. 17, 6223 Komen,
elektronski naslov: media.carso@siol.net
telefon: 05 766 02 90 in 041 914 921

RIBIŠKA DRUŽINA RENČE

Ribiška družina Renče je zadnja štiri desetletja delovala v okviru Ribiške družine Soča, leta 2000 pa je stopila na samostojno pot.

Družina gospodari z renškim ribiškim okolišem. Ta zajema akumulacijsko jezero Vogršček in reko Vipavo z vsemi njenimi pritoki v petih občinah: od jezua v Kasovljah (pri naselju Potoče), do državne meje z Italijo.

Ribiška družina Renče šteje 210 članov, med njimi kar 31 mladincev. Članice in člani smo skoraj iz vse Slovenije. Navdušuje nas čudovito naravno okolje reke Vipave in jezera Vogršček ter športni ribolov.

Delujemo v kraparski, somarski in muharski sekciji in udeležujemo se tudi tekmovalnj v športnem ribolovu.

Naša ribiška družina namenja zelo veliko truda ponovni naselitvi soške postrvi v našo temnozeleno reko. Zato skrbno vlagamo v ribogojne potoke večje števi-

lo mladice, ki jih po dveh letih, ko dosežejo primerno velikost, vložimo v reko Vipavo.

Če uživate v miru neokrnjene, skrite narave in radi opazujete življenje v vodah in bližnji okolici, se nam lahko pridružite.

Naš naslov je:

RIBIŠKA DRUŽINA RENČE,
Trg 25, Renče

Rastislav Pogelšek

ALL G MONT - OD MAVČNE STENE DO MONTAŽNE HIŠE

Lepo je pisati zgodbo o uspehu in ena takšnih je zgodba o Marku Zornu iz Renč in njegovem podjetju All G mont.

Še ne triintridesetletni Marko, doma od Arčonov, ki je preko Lukežičev pristal

Od tistih izkušenj pa do odprtja obrtne dejavnosti ni bilo več daleč. In tako je v letu 1996 nastal All G mont s. p.

Začetki so bili res težki, če ne grozni. V začetnem kapitalu sem imel star Yugo in tornjo – vrtni stroj Iskra, ki sem ga dobil od očeta Borisa. In seveda kredite. Zami-

čel sem zaposlovati vse več delavcev, pa tudi samo vsebino dejavnosti sem razširil in v letu 2002 podjetje preoblikoval v All G mont d.o.o.

V družbi nas je sedaj zaposlenih že 26. Večinoma so to domačini, pa tudi družinski člani. Seznam poklicev je zelo pester, saj zajema vse, ki so pri gradnji potrebni: od arhitekta in administratke do tesarjev, mizarjev, pleskarjev, zidarjev, keramičarjev, monterjev, mehanika in gradbenega tehnika.«

Kot vidimo, je Marko prehodil pot od samozaposlenega obrtnika do vodje organizirane in specializirane družbe na področju montažne gradnje in zaključnih del v gradbeništvu. Preden pa preidemo na podrobnejšo predstavitev družbe in načrtov, je prav, da povemo nekaj tudi o neki drugi dejavnosti.

V letu 2002 je izkoristil ponujeno priložnost za nakup mlina ob Vipavi v Renčah. Že nekoliko načeto zgradbo in opuščeni mlin je obnovil in preuredil v stanovanjske in poslovne prostore, mlin pa usposobil za obratovanje. Tako je sedaj ta odprt ob sobotah, v njem pa lahko zmeljemo koruzna in ajdova zrna v domačo moko, pa še kakšen drug zdrob zraven. Usposobil je tudi elektrarno, ki proizvedeno elektriko pošilja v omrežje in tako oskrbuje del Renč. S tem je Markotu uspelo ohraniti mlinarsko tradicijo v Renčah in jo tudi nadaljevati.

Prvi resni poskusi - vikend

v renškem mlinu, pripoveduje takole:

»Že v najstniških letih sem imel veselje do gradbenega ustvarjanja. Nastajale so razne »kučke« na drevesih, kmalu pa že prava vikend hišica pri Mohorinih. Prav tam sem se naučil prvih gradbenih del.

slite si prevoz dvajsetih »gips« plošč proti Bovcu in to na strehi Yugota, z napol odpadlo izpušno cevjo, ki je drsala po cestišču.

Kljub vsem težavam pa so naročila le prihajala in obseg dela je naraščal. Za-

Renški mlin

In kako predstaviti družbo All G mont d.o.o. ?

To je podjetje za inženiring in izvedbo, ki se je specializiralo za montažne gradnje in zaključna dela v gradbeništvu. Sestavlja ga tim, ki izzive vidijo v kvalitetnih rešitvah vsakdanjih problemov, povezanih s projektiranjem, gradnjo, prenovo ali notranjo ureditvijo prostorov in stanovanj. Že vrsto let ponujajo paleta storitev:

- zaključna dela v gradbeništvu (mavčne stene in stropovi, mavčni sistemi, pohištvo iz mavca itd.) pleskarstvo, keramičarstvo,
- razna gradbena dela,
- projektiranje in
- inženiring
- izdelava montažnih hiš.

Ker imajo v ekipi tudi arhitekta, lahko svetujejo že pri idejni zasnovi ali pa pomagajo izpeljati vaše želje od ideje do uresničitve.

Novost v njihovi ponudbi so montažne hiše po lastnem patentu, ki pa jih ne gre zamenjavati s prefabriciranimi hišami. Hiše All G mont nastajajo po željah investitorja, glede na lego parcele in so načrtovane prav za vsakega naročnika in lokacijo posebej. In ne samo to. Tehnologija in uporabljeni materiali omogočajo tudi zelo hitro gradnjo, kar je pri investitorjih, poleg cene in kvalitete, pomembna zahteva.

Konstrukcijo montažne hiše predstavlja skelet, ki je ali lesen (pri manjših zgradbah) ali jeklen (pri večjih objektih). Vsa polnila predstavljajo različni tipi mavčnih plošč, ki so vodoodporne, ognjevarne, fasadne ... Že z zelo tankim zidom je dosežena velika izolativnost,

Montažna hiša

saj je notranjost mavčnih sten napolnjena s toplotno izolacijo, ki je hkrati tudi dober zvočni izolator.

Kritina je lahkega tipa z lesenim ostrešjem. Vsi vkopani deli in temelji so grajeni na klasičen način. Tak način gradnje se je izkazal tudi zaradi hitrosti: ker gre za suhomontažno gradnjo, ni potrebno čakati, da se razna veziva (malta, beton ...) sušijo.

Mavčne stene po končani montaži še zgladijo z izravnalno maso, prepleskajo, namestijo talne obloge ... razlike med njihovim načinom in klasično gradnjo praktično ni videti.

Ker so v All G mont-u specializirani za montažno gradnjo, so ta sistem patentirali. In prav v tej smeri vidijo razvoj družbe. V kratkem načrtujejo zagon proizvodnje panelov za montažne hiše, kar v bodočnosti pomeni pravo tovarno

montažnih hiš. Tako bodo s konkurenčnimi cenami in kvaliteto prišli med vodilne proizvajalce tovrstnih montažnih hiš v Evropi.

All G mont svoje delovanje širi tudi zunaj meja naše države. Sodeluje tudi s srbskim proizvajalcem hiš, kjer ima Marko solastniški delež. Družba ima svojo izpostavo tudi v Italiji in sicer v sosednji Gorici. Tam trenutno gradijo tri stanovanjske bloke za prodajo stanovanj na trgu in nove poslovne prostore za sedež svoje izpostave.

Za nas, domačine, pa je predvsem zanimiv podatek, da v Martinuči načrtujejo gradnjo dveh elitnih mini naselij vezanih hiš. Če bo šlo vse tako, kakor predvidevajo, bodo z gradnjo pričeli že letošnjo jesen.

Naj zaključim z mislijo, ki se mi je ob pogovoru z Markotom ves čas vsiljevala: vztrajen, ambiciozen in znanja željen podjetnik z lepo prihodnostjo

Maketa naselja pri Martinuči

Ob Markotovi pomoči
sem predstavitev
pripravil
Boris Arčon

SIEDRA d.o.o. – domačnost in za vsakogar nekaj

Silvana Černeta iz Oševljeka poznamo kot prijaznega prodajalca v renški trgovini s kmetijskimi potrebščinami in gradbenim materialom. Čeprav se je izšolal za gradbenega tehnika in je bil zaposlen v SGP Gorica in na Stanovanjski skupnosti Nova Gorica pa njegovi geni vendarle segajo h kmečkimi koreninam. Še iz otških let nosi Silvan s seboj spomine, kako so na domačiji kmetovali in upravljali s piščančjo farmo. Delo je sicer pretežno slonelo na starših, vendar pa sta jima z bratom Edvinom v prostem času pomagala in tako prispevala k skupnemu za-

dovoljstvu. Farmo so kasneje še razširili z rejo govejih pitancev. Dela je bilo vse več in Silvan se je v celoti in se posvetil kmetovanju. Koncem osemdestih let prejšnjega stoletja pa je prišlo do krize v govedoreji in farmo so zaprli. Družina se je znašla na razpotju.

Oče Rado, gonilna sila na domačiji, ni miroval. V tistem obdobju je že prihajalo do družbenih in gospodarskih sprememb. Zasebnitvo je dobivalo zagon in tako je prišlo do ideje o zasebni dejavnosti. Preden so odprli trgovino, so postavili temelje za njen obstoj in tudi registrirali kmetijsko, trgovsko in posredniško dejavnost. Vedeli so, da je trgovina s kmetijskimi potrebščinami v Renčah že dobro poslovala, in prav tu so videli svojo priložnost. Najeli so prostoro v hiši s trgovsko tradicijo, »pri Džini« v Renčah, in septembra 1991 so vanjo vstopili prvi kupci.

Začetki so bili težki, tveganje veliko, izkušenj bolj malo. Ponujali so predvsem kmetijske potrebščine in le nekaj gradbenega materiala. Vendar jim volje in zagnanosti ni manjkalo. Silvanu je veliko pomenilo spoznanje, da je bila družina enotna in mu je stala ob strani. Sčasoma se je trgovina vendarle uveljavila in razširili so ponudbo gradbenih materialov in potrebščin za domačo rabo. V letu 1994 je že moral zaposliti stalnega delavca, Sergeja, ki mu je še danes v pomoč. In takrat so prišli do novega mejnika. Silvan se takole spominja takratnega dogajanja:

»Res je, dejavnost se je zelo razširila in potrebovali smo vse več prostora. Kako naprej? Ali nehati in vse skupaj opustiti, ali pa urediti nove prostore? Ker se je pojavila možnost nakupa zemljišča v neposredni bližini trgovine, smo se odločili za novogradnjo. Seveda pa ni vse teklo gladko. Zemljišče je bilo komunalno neopremljeno, napol močvirno in poplavno. Za boljšo predstavbo naj povem, da smo samo za nasipavanje porabili okrog 3000 kubičnih metrov materiala. Pa vendar je nekako šlo in v novembru 1998 je bila nova trgovina pripravljena. Pridobili smo ne samo nov lokal, ampak velike skladiščne prostore za gradbene materiale. Začeli smo tudi uvajati dostavo na dom, najprej v bližnjo okolico, nato pa še v okoliške kraje.

S širitvijo ponudbe je naraščala tudi zahtevnost potrošnikov, pa tudi zakonodaja na kmetijskem področju je postajala vse strožja. Zaposliti sem moral še eno prodajalko, Ivico, in enkrat tedensko še agronoma za nadzor prodaje posebno nevarnih sredstev v kmetijstvu kot so škropiva, strupi in podobno. Poudariti moram, da imamo Slovenci eno najstrožjih zakonodaj v Evropi na tem področju, čeprav se marsikomu ne zdi tako. Na trg tako sedaj prihajajo sredstva, ki so človeku in okolju bolj prijazna in manj nevarna in v naravi puščajo manj negativnih posledic.«

Domačini, ki trgovino poznamo, vidimo, da je lepo urejena in v njej najdeš skoraj vse, kar rabiš doma, za vzdrževanje hiše in okolja. Dobivam pa občutek, da je s prostorom že nekoliko na tesnem, zato ga povprašam, če se obeta kakšna nova širitev.

»Ne, ne, dovolj je bilo. Vse skupaj izgleda tako na tesno zato, ker skušam prisluhniti željam in potrebam kupcev. Tako moram širiti ponudbo prav na po-

Pred in za trgovino

dročju potrebščin za domačo uporabo in s tem marsikomu prihranim pot v specialirano trgovino v bolj oddaljenem kraju. Pri pnudbi kmetijskih potrebščin in zaščitnih sredstev pa moramo tako in tako biti na tekočem. Poleg tega pa nas, male trgovce, duši in stiska tako imenovana globalizacija. Veliki sistemi povsem obvladujejo politiko na trgu, cene, ponudbo ... Veliko malih trgovcev je že obupalo, propadlo in zaprlo vrata prodajaln. Mogoče sem tu nekoliko nostalgichen, vendar se mi zdi škoda, da bi take male trgovine, zlasti na vasi ali v starih mestnih jedrih, zamrle.«

Silvan se je v Renčah že dodobra udomačil. S sosedi in lokalno skupnostjo živi v sožitju, čeprav v današnjih časih nekatere moti že vsakršna dejavnost.

Počasi najin pogovor zaide v domače, bolj zasebne vode. Kar presenetil me je z odgovorom na vprašanje, kako gleda na prehojeno

»Če bi se še enkrat odločal o svoji dejavnosti, se prav gotovo nikoli več ne bi odločil za trgovino. Tukaj sem cele dneve, pogrešam družino, oni mene. Vsako leto veliko načrtujemo, recimo hojo v hribe ali kaj podobnega, pa ostane le pri željah in načrtih. Prosti čas, kolikor ga pač je, posvetim vinogradu in v zadnjem času tudi nasadu oljk. Tu najdem notranji mir in sprostitev.«

V trgovini

No, ker sva začela najin pogovor z družino, ki ga je vseskozi podpirala in ga nekako tudi »spustila« v svet trgovine, naj tako še zaključva.

»Ja, kot verjetno veš, žena Katja je učiteljica na osnovni šoli v Renčah. Imava dvoje otrok: hči Anja je študentka angleščine in italijanščine, sin Borut pa obiskuje 3. razred gimnazije v Novi Gorici. Kakor sem povedal, pogrešam več družjenja z njimi. Moja izkušnja s trgovino je bila tudi eden od razlogov, da jih nisem

usmerjal v to dejavnost. Prej nasprotno, odvrčal sem jih od, saj sem spoznal prenekatero slabost tega poklica. Pa tudi skrb za socialno varnost je bila prisotna. Namreč, če bi šlo s trgovino bolj slabo, bi bila za nas prava rešitev, da bi nekdo ostal zaposlen kje drugje.«

In še čisto za konec: ali veste, zakaj se trgovina imenuje SIEDRA? Zelo preprosto a domiselno: **SI**(lvan), **ED**(vin), **RA**(do)!

Boris Arčon

SODELOVANJA

SPOZNAJMO ŠTARANCAN (STARANZANO)

Vem, vsi veste za Štarancan, majhno občino s 6900 prebivalci v sosednji Italiji, saj se od pobratenja s Krajevno skupnostjo Renče pred tridesetimi leti z njo srečujemo ob mnogih priložnostih. Priznam pa, da kraja osebno nisem poznal, in prav zato sem izkoristil priložnost, ko je Društvo upokojencev Renče v nedeljo, 18. marca 2007 organiziralo obisk v tej občini.

V Štarancan smo potovali skozi Ronke in smo tja kar kmalu prispeli. Prvi vtisi niso bili nič posebnega. Kraj kot kraj. Hiše, ceste, včasih široke in ravne, včasih ozke in vijugaste. Presenečen pa sem bil, da je bilo zunaj zelo malo ljudi. Lahko bi rekel, da ni bilo skoraj nikjer nikogar. Pomislil sem: če bi popotnik iskal svojo pot, koga le bi povprašal za informacijo? No, trg UNICEFA, kjer je šolski center, smo seveda hitro našli. Pričakala nas je

skupina ljudi. Takoj sem prepoznal predsednika društva upokojencev in še nekaj članov, ki sem jih opazil v Renčah na Mohorjevem. Presenetila pa me je prisotnost prevajalca ter vodiča: ogled mesta in mestnih znamenitosti je bil izdelan do podrobnosti.

Kot vedno se vse začne pri zgodovini. Tu je Forum Romanum, tu so ostanki hiše in tlaka z arheološkimi izkopaninami, ki dokazujejo, da so bili Rimljani prisotni skoraj povsod. Med zanimivo razlago se mi je pogled zaustavil na BOBOLER-ju. Seveda gre za drevo. Toda to drevo ima tukaj poseben pomen: je simbol Štarancana, tako kot je vrtnica simbol Nove Gorice. Za hip sem se spomnil svoje mladosti in Levstikove košate lipe. Pa kaj bi, drevo je drevo. Med seboj se razlikujejo samo po tem, da so nekatere naša, druga pa ...

Ob drevesu stoji spomenik v obliki piramide, kjer so na treh straneh vklesana imena padlih, umrlih in pogrešanih. Tu me je zgodovina malo zmedla. Pri nas postavljamo spomenike posebej za domoljube in posebej za druge ljudi. Pri sosedih imajo na istem spomeniku vklesana vsa imena. Tudi imena tistih, ki so kot okupatorji padli v tujih deželah. Najbrž to dejstvo izvira iz prepričanja, da so mrtvi pač vsi enaki. Naši gostitelji pa so mi s posebnim spoštovanjem povedali, da so med drugo svetovno vojno štarancanski domoljubi – antifašisti, večkrat prihajali v Renče. Naši ljudje so jim zelo pomagali, vzeli so jih za svoje, tu so jih zdravili, poskali so jim zveze s svojci in s partizani. In te dobrote do danes niso pozabili. To je bilo čutiti na vsakem koraku. In prav iz teh časov je izšla pobuda, da bi obnovili in utrdili prijateljstvo, okrpili vezi in se pobratili.

Občinsko stavbo v Štarancanu trenutno prenavljajo. Niso nas povabili noter, a presenečenje, ki je sledilo, je bilo enkratno in počutili smo se skoraj malo nelagodno: njihov pevski zbor nam je zapel našo Zdravljico! Seveda, v slovenščini. Ostal mi bo neizbrisen spomin na pevovodkinjo, gospo srednjih let, kako je z velikim žarom vodila zbor, ki je pel nam Slovencem tako drago pesem. Žive naj vsi narodi! Škoda, da nimajo ustreznega italijanskega prevoda te Prešernove pesmi, marveč le pojasnilo domačega prevajalca. Sicer pa marsikdo v pobrateni občini meni, da se Slovani lažje učimo tujih jezikov kot Romani, ker jim povzročajo težave šumniki in sičniki ... Še sreča, da je glasba resnično univerzalni jezik, ki ga vsi razumemo. Prepričani smo, da bodo prav dobro zapeli tudi pesem »Na juriš«, ki se je prav sedaj učijo.

Gostitelji so nam lepo predstavili tudi obe tamkajšnji cerkvi. Ena je za občinsko hišo, druga pa v ožjem mestnem središču. Povedali so nam, da je bila ta cerkev med prvo svetovno vojno porušena. Po bombardiranju je ostal nepoškodovan le stolp (z zvonovi), ki ga je vojska uporabljala za razgledno točko.

Potem, ko so nam pokazali ulico z imenom VIA RENČE, smo se odpravili do izjemnega naravnega parka, do »IZOLE DELLA CONA«, obširnega mokrišča ob izlivu Soče v Tržaški zaliv. Po

Z gostitelji pred občinsko hišo v Štarancanu

parku nas je vodil Slovenec iz Slovenj Gradca, biolog, ki že petintrideset let živi v Trstu. Zdrznil sem se ob pojasnilu, da so v to okolje naselili (divje) konje zato, da jim čistijo mokrišča. Zelo lepi so ti konji, v sinji belini so me spominjali na lipicance. Presenečeni smo poslušali, da na tem območju gnezdi okrog 350 vrst ptic, da so opazovalnice narejene v stilu NATIONAL GEOGRAPHIC-a, da tukaj gnezdi in domujejo številni labodi, zajci, srne ... Prava, čista, neokrnjena

lepota! Komentar skoraj ni potreben.

Resnično žal je lahko upokojemcem, ki niso krasnega dneva izkoristili za druženje s prijatelji. Na vsakem koraku smo čutili pristne, nepozabne vezi z našim krajem. S skromnimi sredstvi so nas pogostili in nam še polepšali dan, obarvali so ga s toplimi, srečnimi barvami, kot si ga marsikdaj niti sami med seboj ne znamo.

Jurij Tomšič

SREČANJE VRSTNIKOV IZ RENČ IN ŠTARANCANA

V torek, 27. marca 2007, smo se v OŠ Renče srečali vrstniki iz Renč in Štarancana. Goste smo sprejeli s pesmijo in plesom. Med družino smo poiskali prijatelje, s katerimi smo si že prej dopisovali.

Po sprejemu so nas razdelili v mešane skupine. Dopoldan smo preživeli po različnih delavnicah. Iz različnih materialov smo izdelovali vodnjake, mozaike, slike in risbe, iz peska smo na papirju oblikovali grad. Z barvami in črtami smo predstavili svoj kraj.

Po končanem delu smo naredili razstavo in odšli v telovadnico. Tam smo tekmovali v štafetnih igrah. Popoldanski čas smo namenili pogovoru s prijatelji iz Italije. Srečanje je bilo namenjeno spoznavanju in navezovanju novih prijateljskih vezi. Dan je potekal sproščeno.

Slovo ni bilo težko, saj se bomo ponovno srečali junija v Štarancanu.

Učenci 4. razreda

LITERARNI KOTIČEK

ČAS

Zakaj je tako naporno napisati spis, ko sem doma, medtem ko ga v šoli napišem v petinštiridesetih minutah? Več časa ne pomeni, da lažje opraviš delo.

Omejen čas zahteva pogajanja. Sam se o času veliko pogajam s svojima staršema. Najpogostejša in najtežavnejša pogajanja, pri katerih redko zmagam, pri nas doma potekajo zvečer. Medtem ko bi rad gledal zanimive filme, si starša želita, da bi že spal, kakor da morata zjutraj vstati namesto mene. Koliko je vreden moj čas, če moram toliko spat?

Da bi lažje razumel vrednost časa, sem skočil na internet in se pozanimal, ali o tem kaj piše. Našel sem enačbe ma-

tematične fizike in vse skupaj mi ni bilo nič bolj razumljivo kot prej. Zelo zanimive so mi bile misli o času, ki jih je zapisal neznavec. Začel sem razmišljati o tem, kar je pisal. Da bi razumel vrednost enega leta, bi moral vprašati učenca, ki ni naredil popravnega izpita. Da bi razumel vrednost enega meseca moram vprašati mamo, ki me je rodila mesec prezgodaj. Da bi razumel vrednost enega tedna, bi moral govoriti z založnikom tedenskega časopisa. Da bi razumel vrednost ene ure, bi moral govoriti z zaljubljenecema, ki si želita biti skupaj. Vrednost minute že razumem, ker sem zaradi ene minute že zamudil vlak. Da bi

razumel vrednost sekunde, bi moral govoriti s slovenskimi košarkarji, ki so izgubili tekmo na svetovnem prvenstvu. Da bi razumel vrednost tisočinke sekunde, bi moral govoriti z nekom, ki je osvojil srebrno medaljo v slalomu na zimskih olimpijskih igrah.

Vsi smo odvisni od časa in povezani v njem. Sedaj bolje razumem vrednost časa, zato ga ne bom več zapravljaj. Samo ko si resnično želim zapravljati čas za določeno stvar, je pravi čas zame.

*Timotej Kompara, 9. a.
OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče
mentorica Mojca Saksida*

PISMA BRALCEV

ODMEVI NA NAŠE ČLANKE

PREDLOG GRBA OBČINE RENČE-VOGRSKO

Mnenje o predlogu Vinka Jarca.

V marčni številki občinskega lista je izšel predlog grba naše nove občine. Moram priznati, da mi je po preprosti obliki, enostavni dvobarvni kombinaciji in jasni simboliki, grb zelo ugajal, čeprav nisem strokovnjak za ocenjevanje grbov po strokovni, grboslovni niti oblikovalski plati. Vendar pa me močno moti ravno vprašanje simbolike oziroma vsebine. Grb predstavlja povezavo simbolov dveh grofovskih družin iz srednjega veka in bi bil sijajna simbolika recimo ob poroki grofa Volfganga Hayss von Khuenbur-

ga s hčerko renškega gospoda Štefana Hoferja in združitvijo obeh posestev leta 1589. Čeprav je res, da je tudi to del zgodovine naših krajev, pa moramo vedeti, da so plemiči, tujci, dobili zemljo od kralja za razne zasluge in to z ljudmi vred. Potem so imeli pravico od njih pobirati davke, kar je bilo večkrat nasilno kot ne. Podatki o rabotah, tlaki, nasilju nad ženskami in krvavih kmečkih uporih, nam pričajo o tem, da grofovske družine niso bile ravno priljubljene.

Lahko pa smo ponosni na našega kmečkega, zatiranega človeka, ki je kljub

tisočletni nadvladi tujcev, na skrajni zahodni narodnostni meji, ohranil slovenski jezik in se v 19. in 20. stoletju uspel osvoboditi.

Zato predlagam, naj grb naše občine vsebuje značilnost naše pokrajine, mogoče kakšno karakteristično rastlino ali žival, tradicijo, težnjo za mir in sožitje med ljudmi, izhajajočo iz spoznanj v težkih časih borbe za narodno dostojansvo, med katere prav gotovo spada enoten nastop naših ljudi med narodnoosvobodilno vojno 1941-1945.

Miran Pahor, Žigoni 8, Renče

ZLATI PIANISTI

Novonastala občina Renče - Vogrsko ima tri klavirske bisere, ki so na nedavnem Tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov v disciplini klavir, prejeli najvišja odličja.

Gloria Stefanovič je v 1. a kategoriji v disciplini klavir prejela zlato plaketo in absolutno 1. nagrado z vsemi 100 možnimi točkami ter **Nik Vuga** v isti kategoriji zlato plaketo in 3. nagrado. Oba sta učenca Glasbene šole Nova Gorica iz razreda prof. Ingrid Silič. Iz iste klavirske šole izhaja tudi **Anže Vrabec**, dobitnik zlate plakete v 2. b kategoriji, ki trenutno obiskuje 3. letnik Srednje glasbene in baletne šole v Ljubljani v razredu prof. Sijavuša Gadžijeva.

Vsem iskreno čestitamo!

Vlasta Vižintin

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Izvedeli smo, da si vsi trije "ZLATI" MLADI PIANISTI želijo v bližnji prihodnosti tudi v živo pokazati, kaj vse zmorejo na klavirju, in tako novi občini tudi "podariti" kakšen klavirski koncert.

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik oglasnih sporočil:

2 strani	400 €
1 stran	250 €
1/2 strani	150 €
1/4 strani	100 €
1/8 strani	60 €

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja popust:	
3 zaporedne objave	5% popusta
4 do 7 zaporednih objav	8% popusta
8 do 11 zaporednih objav	10% popusta
12 zaporednih objav	12% popusta

SUDOKU

4		7	1			2		6
	1			7			8	
8		9	2		5		4	
5		6			2	8		3
					4			
2	3		5	6				4
1	2				7	9		
7		4	9		1		6	
								1

Navodilo:

V vsak notranji kvadrat vpišite števila med 1 in 9.

Nobeno število se ne sme podvajati.

V vsakem kvadratu in pravokotniku morajo biti števila med 1 in 9 in sicer brez podvajanja.

Veliko sreče pri reševanju!

Roland Tischer

občinski list

URADNO GLASILO OBČINE RENČE - VOGRSKO
Število izvodov je 1300 in ga prejmejo vsa gospodinjstva brezplačno.
Naslov: Občina Renče – Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

UREDNIŠTVO

Boris Arčon, Radivoj Pahor, Branka Pregelj Arčon,
Alenka Gregorič, Nataša Podgornik,
Bogo Rusjan, Radovan Rusjan

e-mail: info@rence-vogrsko.si

uradne ure:

sreda: od 15.00 ure do 17.00 ure

Krajevni urad Bukovica,

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

telefon: (05) 338 43 20

e-naslov: Petra.Kos@gov.si

Uradne ure:

torek , od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00

sreda, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00

petek, od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 13.00

Vabimo vas, da si ogledate tudi spletne strani:

www.rence-vogrsko.si

uradna stran občine Renče-Vogrsko, ki je trenutno še v izdelavi

www.rence.si

predstavitve Renč in aktualnih dogodkov v kraju

www.rence-vogrsko.com

internetna stran mladih v občini Renče-Vogrsko